

Księga Wyjścia

Rozdział 8

1. Potem JAHWE powiedział do Mojżesza: Idź do faraona i powiedz mu: Tak mówi JAHWE: Wypuść mój lud, aby mi służył. 2. A jeśli będziesz się wzbraniał wypuścić go, oto dotknę żabami wszystkich twoich granic. 3. Rzeka zaroi się od żab, które wypełzną i wedrą się do twego domu, do twej sypialni, na twoje łóżce, do domu twoich sług, między twój lud, do twoich pieców i w twoje dzieże. 4. Żaby wypełzną zarówno na ciebie, jak i na twój lud i na wszystkie twoje sługi. 5. JAHWE dalej mówił do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Wyciągnij rękę ze swą laską nad rzeki, nad strugi i nad jeziora i sprowadź żaby na ziemię Egiptu. 6. Aaron wyciągnął więc rękę nad wody Egiptu, a żaby wypełzły i pokryły ziemię Egiptu. 7. Lecz czarownicy uczynili to samo swoimi czarami i sprowadzili żaby na ziemię Egiptu. 8. Potem faraon wezwał Mojżesza i Aarona i powiedział: Módlcie się do JAHWE, aby oddalił żaby ode mnie i od mojego ludu, a wypuszczę lud, aby złożył ofiarę JAHWE. 9. Mojżesz odpowiedział faraonowi: Dam ci ten zaszczyt. *Powiedz, kiedy mam się modlić za ciebie, za twoje sługi i za twój lud, aby wyginęły żaby u ciebie i w twoich domach, a zostały tylko te w rzece.* 10. A on powiedział: Jutro. Wtedy Mojżesz odpowiedział: *Stanie się według twego słowa, abyś wiedział, że nie ma nikogo jak JAHWE, nasz Bóg.* 11. Żaby odejdą od ciebie, z twoich domów, od twoich sług i twego ludu, zostaną tylko w rzece. 12. Wtedy Mojżesz i Aaron wyszli od faraona. I Mojżesz zawołał do JAHWE z powodu żab, które zesłał na faraona. 13. I JAHWE uczynił według słowa Mojżesza, że żaby wyginęły z domów, ze wsi i z pól. 14. Zbierano je na stosy i ziemia zaczęła cuchnąć. 15. Gdy faraon zauważył, że nadeszło wytchnienie, zatwardził swoje serce i nie posłuchał ich, jak JAHWE zapowiedział. 16. I JAHWE powiedział do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Wyciągnij swoją laskę i uderz pył ziemi, aby zamienił się we wszy na całej ziemi Egiptu. 17. I tak uczynili. Aaron wyciągnął rękę ze swoją laską i uderzył pył ziemi, który zamienił się we wszy na ludziach i na bydle. Wszelki pył ziemi zamienił się we wszy na całej ziemi Egiptu. 18. Czarownicy czynili to samo swoimi czarami, aby sprowadzić wszy, ale nie mogli. I wszy były na ludziach i na bydle. 19. Wtedy czarownicy powiedzieli do faraona: *To jest palec Boży.* Ale serce faraona pozostało zatwardziałe i nie posłuchał ich, jak JAHWE zapowiedział. 20. I JAHWE powiedział do Mojżesza: Wstań rano i stań przed faraonem, kiedy wyjdzie nad wodę, i powiedz mu: Tak mówi JAHWE: Wypuść mój lud, aby mi służył; 21. Bo jeśli nie wypuścisz mego ludu, zesłę rozmaite muchy na ciebie, na twe sługi, na twój lud i na twoje domy. I domy Egipcjan, a także ziemia, na której są, będą pełne rozmaitych much. 22. W owym dniu oddzielę ziemię Goszen, w której mieszka mój lud, aby tam nie było rozmaitych much. I poznasz, że ja jestem JAHWE pośrodku ziemi. 23. Oddzielę *znakiem* odkupienia mój lud od twojego ludu. Jutro ten znak nastąpi. 24. I JAHWE tak uczynił. Rozmaite uciążliwe muchy naszły dom faraona, domy jego sług i całą ziemię Egiptu. I ziemia została zniszczona przez rozmaite muchy. 25. Faraon wezwał wówczas Mojżesza i Aarona i powiedział: Idźcie, złóżcie na

tej ziemi ofiarę waszemu Bogu. **26.** Mojżesz odpowiedział: Nie godzi się tak czynić; bo to, co złożylibyśmy w ofierze JAHWE, naszemu Bogu, byłoby zgorszeniem dla Egipcjan. A gdybyśmy na oczach Egipcjan złożyli w ofierze to, co jest zgorszeniem, czyż nie ukamienowaliby nas? **27.** Pójdziemy w trzy dni drogi na pustynię i złożymy ofiarę JAHWE, naszemu Bogu, jak nam rozkaże. **28.** Faraon odpowiedział: Wypuszczę was, abyście mogli złożyć ofiarę JAHWE, waszemu Bogu, na pustyni, tylko nie oddalajcie się zbyt daleko. Wstawcie się też za mną. **29.** Mojżesz powiedział: Wychodzę od ciebie i wstawię się za tobą u JAHWE, aby rozmaite muchy odeszły jutro od faraona, od jego sług i od jego ludu. Tylko niech faraon już więcej nie oszukuje, nie chcąc wypuścić ludu, by złożył ofiarę JAHWE. **30.** Mojżesz wyszedł więc od faraona i wstawił się u JAHWE. **31.** I JAHWE uczynił według słowa Mojżesza, i oddalił rozmaite muchy od faraona, od jego sług i od jego ludu. Nie została ani jedna. **32.** Jednak faraon i tym razem zatwardził swe serce i nie wypuścił ludu.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski